

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 7T/15/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7217010236
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Michal Polák
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2019:7217010236.22

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Poláka a prísediacich Tibora Sedláka a Dariny Hudákovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. júla 2019 rozhodol

r o z h o d o l :

Obžalovaný:
L. K., nar. X.X.XXXX v W., trvale bytom P. N.

je v i n n ý, ž e

presne nezistenom čase asi o 16,00 hod. dňa 21.09.2016 v Košiciach pri obci P. oproti zastávke MHD pri železničnom priecestí a odbočke smerom ku spaľovni k obci X. viacerými údermi rúk do rôznych oblastí tela a hlavy svojej družke H. Z. spôsobil mnohopočetné poranenia na hlave, trupe a končatinách, v dôsledku ktorých došlo u nej k ťažkému opuchu mozgu pri vnútrolebečnom krvácaní pod tvrdú plenu mozgu, na následky ktorých dňa 22.09.2016 asi o 05:00 hod. zomrela,

t e d a

v úmysle ublížiť na zdraví inému z nedbanlivosti spôsobil smrť a spáchal uvedený čin na chránenej osobe v zmysle § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona,

t ý m s p á c h a l

zločin zabitie podľa § 148 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák.

za to sa odsudzuje

Podľa § 148 ods. 2 Tr.zák. s použitím § 37 písm. m), § 38 ods. 2, § 38 ods. 4 Tr.zák. k trestu odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr.zák. súd ho pre účely výkonu trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov, znalcov, prečítal znalecké posudky, listinné dôkazy, výpovede svedkov, ako aj ostatný spisový materiál a zistil tento skutočný a právny stav.

Obžalovaný v prípravnom konaní ihneď po vznesení obvinenia uviedol, že sa na žalovaný skutok vôbec nepamätá, pretože v ten deň požil väčšie množstvo alkoholu. Alkoholické nápoje požíval spolu s družkou H. Z., ale aj sám. Pohyboval sa v obci P., odkiaľ ho autom odviezol O. V. k družke, ktorá ho v tom čase čakala na križovatke k spaľovni na zastávke MHD. Na ďalší priebeh udalosti si už nepamätal. Až ráno na druhý deň asi o 5,00 hod. videl svoju družku sedieť na stoličke pod orechom pri útulku. Vtedy privolal pomoc. V ďalšom konaní pri výsluchu odmietol vypovedať. Na hlavnom pojednávaní uviedol, že je nevinný a ďalej využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať.

Zo spáchaného skutku obžalovaného jednoznačne usvedčila svedkyňa T. Timková. Táto svedkyňa v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní zhodne uviedla, že niekedy koncom septembra 2016 asi o 16,00 hod. prechádzala autom cez železničné priecestie smerom k obci P., kde oproti autobusovej zastávky videla muža a ženu, ktorí boli podľa jej názoru pod vplyvom alkoholu. Žena ležala na zemi a muž ju bil a kričal na ňu. Z toho dôvodu zastavila a snažila sa dohovoriť mužovi, aby prestal. On reagoval tak, že nech sa nestará. Keďže žena krvácala z nosa a tiekla jej krv na ľavej strane tváre, privolala pomoc a zostala pri nej až do príchodu záchranky. Svedkyňa potvrdila skutočnosť, že na mieste činu, kde došlo k fyzickému útoku, bola fľaša, ktorá bola rozbitá.

Svedok T. L. T., ktorý pracuje ako zdravotnícky záchranár na hlavnom pojednávaní uviedol, že poškodenej poskytol prvú pomoc. Počas vyšetrenia na mieste nezistil u poškodenej žiadne závažné poranenia. V čase, keď ju ošetroval, bola pod vplyvom alkoholu, aj z tohto dôvodu odmietla prevoz do nemocnice na ďalšie ošetrenie. Neskôr prišiel tam nejaký muž a predložil jej doklady totožnosti. Muž sa k nej správal slušne, spolu odišli, preto svedok odvolal hliadku polície.

Svedkyňa T. L. na hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje ako sociálna pracovníčka v útulku pre bezdomovcov. Poškodená H. Z. žila v zariadení spolu s obžalovaným L. K. ako druh a družka. Dňa 21.9.2016 našla poškodenú v posteli, mala zranenia na tvári. Keďže bola spolu so svojim druhom pod vplyvom alkoholu, čím porušili pravidlá v zariadení, museli ho opustiť. Na druhý deň ráno videla poškodenú, ktorá už bola mŕtva.

Svedkyňa P. X. na hlavnom pojednávaní uviedla, že taktiež býva v útulku pre bezdomovcov a poškodenú a obžalovaného v tento deň, keď došlo k smrti videla večer sedieť vonku. Keď prišla k nim, videla na poškodenej, že je skrvená, mala rozbité okuliare a mala modriny na tvári, pýtala sa jej čo sa stalo, ona povedala že nič, že všetko je v poriadku.

Svedok I. Z. na hlavnom pojednávaní uviedol, že je bratom poškodenej. Jeho sestra a obžalovaný žili ako druh a družka a spolu mali dve deti. On sa so sestrou nestretával, ani ostatní súrodenci sa s ňou nestretávali. Potvrdil, že vzťah medzi obžalovaným a ňou bol dosť konfliktný, pretože obžalovaný často požíval alkoholické nápoje a potom jeho sestru bil.

Svedok Y. T. je občanom Maďarskej republiky a súdu sa nepodarilo zabezpečiť jeho účasť na hlavnom pojednávaní. Z prečítanej svedeckej výpovede tohto svedka súd zistil, že svedok videl obžalovaného aj poškodenú, ako obaja boli opití. Taktiež videl, ako žena, ktorá okolo nich prechádzala autom, vystúpila z auta, prišla k poškodenej, ktorá ležala na zemi a snažila sa jej pomôcť. Za krátku chvíľu prišla na miesto sanitka, kde záchranár ošetril poškodenú. Po tom, čo sanitka odišla, poškodená s obžalovaným odišla do dediny. Svedok uviedol, že on osobne nevidel fyzický útok obžalovaného na poškodenú.

Taktiež súdu sa nepodarilo zabezpečiť účasť na hlavnom pojednávaní svedkyne Z. U.. Napriek viacerým pokusom o predvedenie svedkyne prostredníctvom polície, realizácia bola neúspešná. Z toho dôvodu súd jej výpoveď z prípravného konania prečítal. Svedkyňa uviedla, že večer pred smrťou

videla poškodenú a obžalovaného. Obidvaja boli pod vplyvom alkoholu, preto sa nemohli zdržiavať v priestoroch útulku. Na poškodenej videla zranenia na tvári.

V zmysle zrušujúceho uznesenia Krajského súdu Košice, sp.zn. 8To 12/2018 zo dňa 19.2.2018 súd vypočul svedka T. Y. za prítomnosti znalkyne L. Q. U.. Tento svedok na hlavnom pojednávaní nevedel riadne artikulovať, preto bola na ďalší výsluch predvolaná jeho družka, ktorá s ním žije v spoločnej domácnosti T. K.. Pri tomto výsluchu obhajca obžalovaného uviedol, že družka nie je tlmočnica, preto nemôže tlmočiť výpoveď svedka, namietal zákonnosť tohto výsluchu, preto súd upustil od ďalšieho výsluchu svedka.

Taktiež súd vypočul aj svedkyňu T. K., ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla, že T. Y. je jej druh a žijú v spoločnej domácnosti. Keď prišiel domov uvedeného dňa, hovoril jej, že videl ako jeden muž bije ženu. Že pri bití ženy mal v ruke fľašu. Svedkyňa potvrdila, že ona osobne nevidela, aby obžalovaný fyzicky napadol poškodenú, už tohto času nebohú a aby ju bil rukami a fľašou po hlave.

Bol dopočutý svedok L. T., ktorý doplnil svoju pôvodnú výpoveď. Po príjazde na miesto činu, na zemi sedela pani, bola taká plačlivá, pri nej čupela iná pani a ona volal záchranku, že ona videla, ako ju bije obžalovaný. Táto nebohá hovorila, že obžalovaný ju fackoval. Krvácala z nosa, ruky mala od krvi a neustále odmietala ošetrovanie. Svedok potvrdil, že na tele a na hlave nebohej nevidel žiadne tržné rany, pod okom mala modrinu, ale bola to staršieho dáta. Prevoz do nemocnice odmietla.

Pokiaľ ide o výpoveď svedka T. Y., súd ju vyhodnotil, že bola v prípravnom konaní získaná nezákonným spôsobom. Tento svedok podľa znalca má intelektové schopnosti znížené do pásma mentálnej retardácie, avšak je spôsobilý dobre a správne rozumieť otázkam, ktoré sú mu položené. Dokáže vyjadriť to, čo vnímal len na konkrétnu a priamu otázku, neviem sám a súvislo opísať udalosť.

Na hlavnom pojednávaní bol vypočutý znalec T. L. I., súdny znalec v odbore Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Súdne lekárstvo, ktorý uviedol:

Spolu s kolegom Dr. L. som vykonal na pracovisku súdneho lekárstva v Košiciach ohliadku tela a pitvu H. Z., pričom sme vychádzali okrem pitevného nálezu aj z vyšetrovaných okolností, ktoré nám boli dodané vo vyšetrovacom spise, kde boli prítomné výpovede svedkov, boli taktiež vykonané dopĺňujúce odborné vyšetrenia a to mikroskopické, z odobratých tkanív, a toxikologické na prítomnosť alkoholu či iných látok. Pri pitve bola takisto vykonaná fotodokumentácia. Popritom som sa zúčastnil spolu s policajným výjazdom dňa 23.9.2016 na mieste, kde som vykonal predbežnú vonkajšiu obhliadku. Podrobná obhliadka sa vykonáva až v priestoroch pitevne po vyzlečení dotyčnej osoby a prípadnom očistení povrchu tela od nečistôt. V danom prípade išlo o úmrtie v dôsledku ťažkého opuchu mozgu, pri vnútrolebečnom krvácaní, pri opakovanom tupom poranení hlavy, k uvedeným poraneniam došlo v oblasti hlavy, trupu, ale aj končatín, pričom presný počet úderov nie je možné stanoviť, avšak išlo minimálne o 3 údery do tváre päsťou, minimálne 2 údery pevným valcovitým predmetom, do oblasti hlavy, ktorým podľa vyšetrovaných okolností mala byť fľaša, čo bolo v súlade s pitevným nálezom taktiež, a okrem toho boli zistené ložiská prekrvácania v oblasti brucha, ktoré vznikli buď nakľaknutím, alebo našľapnutím druhou osobou na brucho menovanej. K uvedeným poraneniam malo dôjsť v neskorých popoludňajších, až večerných hodinách 21.9.2016, pričom vzhľadom na pitevný nález a nálezy pri vonkajšej obhliadke tela v zmysle rozvoja posmrtných zmien bolo možné konštatovať, že k úmrtiu menovanej došlo v skorých ranných hodinách, odhadom okolo 5 hod ráno, orientačne, dňa 22.9.2016. presnejšie určenie času nie je možné. Na základe pitevného nálezu, ako aj stôp na mieste činu a výpovedí svedkov sme v závere posudku uviedli, že po utrpení poranenia hlavy menovanej, táto ešte sa mohla sama pohybovať, bola schopná komunikovať, odmietla prevoz sanitkou aj ďalšie ošetrovanie, následne bola znovu napadnutá, na základe nálezov typických plošných škrabancovitých kožných odrenín na zadnej ploche trupu sa dalo predpokladať, že bola druhou osobou už v stave bezvedomia ťahaná a to najpravdepodobnejšie na miesto, kde bola nájdená, čiže na stoličku v priestoroch pred ubytovňou pre bezdomovcov. Menovaná bola v čase poranenia hlavy taktiež v ťažkom stupni opitosti, čo mohlo taktiež ovplyvniť úroveň bezvedomia v neskorších hodinách. K samotnému bezvedomiu však došlo v dôsledku postupne narastajúceho objemu krvácania v lebečnej dutine, ku ktorému došlo po tupom poranení hlavy. V prípade, žeby menovanej bola poskytnutá odborná zdravotná pomoc včas, tak doba liečby a práceneschopnosť by trvala asi 4-6 týždňov. Samozrejme v závislosti s prípadným možným vznikom rôznych iných komplikácií.

Bola vypočutá znalkyňa T. N. T. W., znalkyňa z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria, ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla:

Čo sa týka obžalovaného L. K., znalecky som ho psychiatricky vyšetrila s tým, že u menovaného môžem konštatovať, že obvinený v čase spáchania trestného činu, ako aj v čase kedy som aj realizovala znalecké psychiatrické vyšetrenie, netrpel na žiadnu duševnú poruchu ani chorobu v zmysle psychózy. Obžalovaný v čase skutku bol v stave jednoduchej opitosti, pri syndróme závislosti od alkoholu a zároveň u obžalovaného konštatujem, že sa jedná o emočne nestabilnú poruchu osobnosti s asociálnymi rysmi. Teda ako som už uviedla vyššie, obžalovaný v čase skutku bol v stave jednoduchej opitosti a tak jeho schopnosť rozpoznať protiprávnosť a nebezpečenstvo svojho konania, ako aj schopnosť svoje konanie ovládať boli u obžalovaného znížené len pod vplyvom opitosti, čo je ale stav ktorý si obžalovaný privodil sám. Vzhľadom na to, že obžalovaný skutok spáchal pod vplyvom alkoholu a u osoby obžalovaného sa jedná o rozvinutý syndróm závislosti od alkoholu, doporučujem menovanému uložiť ochranné protialkoholické liečenie ústavnou formou. Je ale dané do pozornosti, že menovanému bolo trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie dňa 11.7.2016, sp.zn. 3T 86/2016 nariadené ústavné protialkoholické liečenie, ktoré nebolo doteraz realizované. Patická opitosť u menovaného zistená nebola. Ochranné psychiatrické liečenie nie je potrebné.

Bola vypočutá aj súdna znalkyňa v odbore Psychológia - Klinická psychológia, L. Q. U., ktorá na hlavnom pojednávaní uviedla:

V januári r. 2017 som uskutočnila znalecké vyšetrenie T. Y., pričom na záveroch svojho znaleckého posudku č. 3/2017 trvám. Konštatovala som, že menovaný má intelektové schopnosti v pásme mentálnej retardácie, nemá rozvinuté logické myslenie a navyše má narušené spôsobilosti rozprávať, teda vyjadrovať sa. Trpel v tom čase poruchou reči, pričom som konštatovala, že ide o takú poruchu reči, ktorá pravdepodobne mala súvis s jeho úrazom v detstve, v dôsledku čoho pán Y. hovorenej reči rozumie, ale sám sa nevie plnohodnotne vyjadrovať, artikulovať a tvoriť celé vety. Reč bola menej zrozumiteľná, mal narušenú aj slovnú produkciu. Naučil sa dorozumievať s okolím slovami, ktoré mal v svojom slovníku, v kombinácii s gestami. Čiže on je naučený dorozumievať sa tak, aby mu ľudia porozumeli. Nedokáže používať zložitejšie slová, ale vie odpovedať na položené otázky, ak sú jednoduché, konkrétne a na ktoré môže ľahko odpovedať stručným spôsobom. Takže dorozumela som sa s ním, využila som také psychologické testy, ktoré mi umožnili urobiť aj pamäťovú skúšku a celé vyšetrenie menovaného. V oblasti pamäti má v úmyselnej pamäti defekt, ale zážitková neúmyselná pamäť u neho funguje dobre. Takže udalosti reprodukuje jednoducho, v zapamätanej sekvencii deja, ale nevie udať čas, časové pojmy. Konštatovala som, že reprodukuje udalosti podľa svojich spomienok v jednoduchej podobe. Konfabuláciu som u neho nezistila, nezistila som ani poruchu osobnosti, čiže nezistila som u neho chorobný spôsob myslenia, ani dementné poškodenie CNS, ani poruchu emócií, ani to, žeby sa jednalo o hysteriónsku osobnosť, čo sú všetko fakty, ktoré by ma viedli k tomu, aby som spochybnila jeho spôsob reprodukovania. Nie je spôsobilý ale objektívnej výpovede, pretože celkovo má obmedzené vyjadrovacie spôsobilosti, t.z. že nie je schopný sám a súvislo popísať udalosť. Vie len odpovedať na položené otázky. Vyjadřila som sa ešte, že asi pravdepodobne, s najväčšou pravdepodobnosťou jeho práve výpoveď hneď po skutku, 23.9.2016 by mohla byť najviac v zhode s tým, čo videl a čo si zapamätal a čo mohol aj na danom mieste ukázať. Vychádzala som z toho, že u neho nastupujú aj procesy zabúdania, takže pravdepodobne táto výpoveď môže byť najbližšia realite, ako si ju on zapamätal.

Z predložených listinných dôkazov súd zistil nasledovné skutočnosti.

Z Kriminalisticko-expertízneho ústavu PZ Košice, odvetvie kriminalistickej biológie a genetickej analýzy boli vykonané DNA analýzy biologických stôp zistených pri obhliadke miesta činu, na tele a veciach poškodenej, ako aj obžalovaného s tým, že až na predmet č. 7 (nohavice sivej farby) bolo zistené, že pochádzajú od obžalovaného a poškodenej - číslo listu 118-123 vyšetrovacieho spisu.

Znaleckým skúmaním z odvetvia trasológie, vzájomným porovnávaním trasologických stôp označených ako stopa č. 8 prvý vzor, 9 prvý vzor, 10 prvý vzor, mohli byť vytvorené podošvami obuvi osoby obžalovaného L. K., označenými ako predmety č. 15 a 16 číslo listu 132-136 vyšetrovacieho spisu.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu a fotodokumentácie súd zistil miesto, kde bolo nájdené telo poškodenej, ako aj jeho polohu - číslo listu 201-203 vyšetrovacieho spisu. Bolo obhliadnuté a zdokumentované aj miesto, kde ku skutku s najväčšou pravdepodobnosťou malo dôjsť a zaistené stopy č. 1-3, ktoré boli podrobené znaleckému skúmaniu - na čísle listu 225-235 vyšetrovacieho spisu.

Z obhliadky tela poškodenej bolo zaistené ako dôkazový materiál jej veci, ktoré mala na sebe, ktoré boli taktiež podrobené znaleckému skúmaniu na čísle listu 239-240 vyšetrovacieho spisu.

Z vykonanej rekognície počas prípravného konania svedkyňa T. O. jednoznačne označila za osobu, ktorá mala udierať H. Z. obžalovaného L. K..

V čase pitvy bola v krvi menovanej zistená prítomnosť alkoholu 2,71 g (promile) etylalkoholu, v moči 3,30 g, išlo o ťažkú opitosť.

Pokiaľ ide o žalovaný skutok, súd sa zaoberal tou časťou skutku, kde je uvedené, že obžalovaný údermi sklenenou fľašou udieral poškodenú do oblasti hlavy. Ani jeden z vypočutých svedkov, tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, nepotvrdili aby osobne videli, že obžalovaný držal v ruke fľašu a touto udieral nebohú poškodenú do oblasti hlavy. Taktiež znalci v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne nepotvrdili, že k smrteľnému zraneniu poškodenej muselo dôjsť výlučne údermi fľašou, ale že tieto zranenia mohli byť spôsobené aj pádom, údermi kameňom, alebo iným tupým predmetom.

Taktiež znalci z odboru daktyloskopie vo svojom znaleckom posudku uviedli, že na črepinách rozbitej fľaše sa nenachádzali žiadne stopy obžalovaného, čo sa týka otláčkov prstov, takže jednoznačne vylúčili, aby obžalovaný v čase spáchania skutku držal v ruke fľašu, ktorou by udieral poškodenú - nebohú do oblasti hlavy.

Na základe týchto skutočností súd upravil žalovaný skutok a to tak, že zo skutku vypustil časť vety: „údermi sklenenou fľašou do oblasti hlavy“.

Na základe týchto skutočností, ako aj na základe dôkazov vykonaných v prípravnom konaní, ako aj z výsledkov dokazovania na hlavnom pojednávaní a to najmä výsluchmi jednotlivých svedkov, znalcov, predložených listinných dôkazov, mal súd za preukázané, že obžalovaný svojim konaním naplnil pojmové znaky skutkovej podstaty zločinu zabitia podľa § 148 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák., a to tak po stránke objektívnej, ako aj po stránke subjektívnej.

Z týchto dôvodov Okresný súd Košice II sa nestotožnil s právnou kvalifikáciou, ktorú žaloval okresný prokurátor Košice II vo svojej obžalobe v zmysle § 147 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr.zák.

Pokiaľ ide o výpoveď obžalovaného z prípravného konania, kde bol vypočutý pred vznesením obvinenia a bez prítomného obhajcu, súd vyhodnotil ako výpoveď nezákonnú a nepoužiteľnú v tomto trestnom konaní. Pokiaľ ide o ďalšiu výpoveď obžalovaného, súd ju na hlavnom pojednávaní čítal, keďže obžalovaný využil svoje zákonné právo a odoprel vypovedať na hlavnom pojednávaní, v tejto výpovedi uviedol, že je nevinný a ďalej nevypovedal.

Zo spáchaného zločinu však jednoznačne obžalovaného usvedčila svedkyňa T. O., ktorá uviedla, že keď prišla na miesto činu, videla ako obžalovaný rukami bil poškodenú.

Súd pri rozhodovaní sa opieral aj o nepriame dôkazy a to najmä výpovede svedkov T. L. T., T. L., P. X., Z. U. a I. Z.. Najmä poslední traja svedkovia zhodne uviedli, že viackrát videli, že obžalovaný často fyzicky napádal nebohú, táto mala po tele rôzne viditeľné poranenia, avšak stále tajila a nechcela povedať, že jej ich spôsobil obžalovaný.

Je nesporne preukázané z výpovedí svedka T. L. L. - záchranára, že pokiaľ by poškodená Z. poskytla súčinnosť a súhlasila by s prevozom do nemocnice na ošetrovanie, nemuselo dôjsť k smrti poškodenej, čo nasvedčuje tomu, že došlo zo strany poškodenej k zavinenému konaniu, následkom, čoho došlo k jej smrti.

Súd sa zaoberal aj obranou obhajcu obžalovaného, kde svedkyňa P. X. uviedla, že jej nebohá hovorila pred smrťou, že zranenia ktoré má jej spôsobili pri bitke nejakí cigáni v X.. Avšak nikto zo svedkov tieto skutočnosti nevidel, nepotvrdil a ani samotný obžalovaný sa týmto spôsobom nebránil, preto súd nemohol vyhodnotiť túto jej výpoveď v prospech obžalovaného.

Pri vyhodnotení výpovedí jednotlivých svedkov súd vychádzal z toho, že svedok T. Y., ktorý bol 2x vypočutý na hlavnom pojednávaní, v jednom prípade aj za prítomnosti družky a znalkyne z odboru psychológie L.. Q. U., súd túto jeho výpoveď v tomto konkrétnom trestnom konaní nemohol použiť, pretože svedok nevie artikulovať, jeho schopnosti sú znížené do pásma verbálnej retardácie a jeho výpoveď z prípravného konania, ako aj na hlavnom pojednávaní súd vyhodnotil ako nezákonnú a nepoužiteľnú v tomto trestnom konaní.

Taktiež súd pri rozhodovaní o vine obžalovaného vychádzal zo znaleckého posudku znalca T. L. I., ktorý potvrdil príčinu smrti nebohej a to ťažký opuch mozgu pri vnútrolebečnom krvácaní pri tupom poranení hlavy po napadnutí druhou osobou. Časť spôsobenia poranenia a ich charakter určil znalec na základe pomerne presných výpovedí svedkov, ktorí poškodenú videli v čase medzi 16tou a 17tou hodinou a to najmä svedkyňa O. a záchranár T..

Všetci znalci zhodne uviedli, že smrti poškodenej by sa s veľkou pravdepodobnosťou dalo zabrániť poskytnutím včasnej odbornej lekárskej pomoci krátko po úraze hlavy vo večerných hodinách uvedeného dňa. Doba liečby a práceneschopnosti by bola 4-6 týždňov.

Z týchto zabezpečených dôkazov bolo jednoznačne preukázané, že sa skutok stal tak, ako je uvedený v obžalobe OP Košice II, s vypustením horeuvedenej časti vety, že ho spáchal obžalovaný a že napíňa všetky zákonné znaky zločinu zabitia v zmysle § 148 ods. 1 ods. 2 Tr.zák.

Na základe týchto dôkazov súd dospel k právnomu názoru, že obžalovaný svojim konaním v úmysle spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví bil rukami poškodenú do oblasti rôznych častí tela a hlavy, teda životne dôležitého orgánu, pričom v dôsledku jeho konania došlo k jej smrti. Pričom fyzického útoku sa dopustil voči družke, čo zákon v zmysle § 139 ods. 1 písm. c) Tr.zák. kvalifikuje ako chránenú osobu - to znamená blízka osoba.

Podľa § 127 ods. 4 Tr.zák. prvá veta, blízkou osobou sa na účely tohto zákona rozumie príbuzný v priamom pokolení, osvojiteľ, osvojenec, súrodenec a manžel, iné osoby v rodinnom, alebo obdobnom pomere sa pokladajú za navzájom blízke osoby, ak by ujmu, ktorú utrpela jedna z nich, druhý právom považovala ako ujmu vlastnú.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd vychádzal zo základných zásad pri ukladaní trestov v zmysle § 34 ods. 1, ods. 4 Tr.zák. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Poľahčujúce okolnosti súd v zmysle § 36 Tr.zák. nezistil.

Priťažujúce okolnosti súd zistil v zmysle § 37 písm. m) Tr.zák. a to tie, že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, pričom žalovaného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia v inej trestnej veci.

Obžalovaný v mieste bydliska je hodnotený všeobecne. ÚVTOS Košice ho hodnotí všeobecne. Z odpisu registra trestov súd zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 6 krát súdne trestaný a to väčšinou pre násilnú úmyselnú trestnú činnosť, pričom opakovane aj voči poškodenej. Naposledy bol odsúdený Trestným rozkazom Okresného súdu Košice - okolie sp.zn. 3T 86/2016 pre prečin podľa § 360 ods. 1 ods. 2 písm. b) Tr.zák., za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov s podmieneným odkladom

na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov, ktorý v súčasnosti vykonáva, ako aj mu bolo nariadené protialkoholické liečenie ústavnou formou.

Vyššie uvedené dôkazy súd vyhodnotil v zmysle §2 ods. 10 a ods. 12 Tr.por. a to každý dôkaz individuálne a všetky dôkazy súhrnne a to tak v prospech obžalovaného, ako aj proti obžalovanému, ktoré navzájom do seba zapadajú a dospel k právnomu názoru, že tieto tak priame dôkazy, ako aj nepriame dôkazy vytvárajú súvislú reťaz, z ktorej jednoznačne vyplýva, že obžalovaný spáchal žalovaný zločin, tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Pri rozhodovaní o výške trestu súd vychádzal z toho, že obžalovaný sa dopustil závažného zločinu zabíjania, kde je zákonom ustanovená trestná sadzba v rozpätí od 5 do 10 rokov nepodmienečne.

Súd pri ukladaní trestu vychádzal z ustanovenia § 38 ods. 2 Tr.zák. a § 38 ods. 4 tr.zák. a pri prevahe priťažujúcich okolností, keďže poľahčujúce okolnosti neboli zistené, zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby u obžalovaného o jednu tretinu a uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri takto zväšenej trestnej sadzbe v trvaní 7 (sedem) rokov.

Súd pri ukladaní trestu zohľadnil aj tú skutočnosť, že obžalovaný bol v minulosti 6x súdne trestaný pre závažnú úmyselnú a násilnú trestnú činnosť, žalovaného skutku sa dopustil v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia a preto mu bol uložený trest ako je uvedené hore.

Keďže obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním uvedeného zločinu nebol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, súd ho pre účely výkonu trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Košice II na Krajský súd v Košiciach.